

George Herbert's Eyes

Joel Swann

Hang Seng Management College (Hong Kong)
Department of English
E-mail: joelswann@hsmc.edu.hk

Abstract

George Herbert's writing of the body often involved attention to its specific parts, in common with many Renaissance writers, and the eyes receive special attention in his verse. His second 1610 New Year's Sonnet, "Frailtie", and "Vanitie (II)" all respond to the conventional approaches to the eyes conventional from early modern love poetry, portraying the "fair eyes" as prime method of deception. Meanwhile, "Conscience" and "Miserie" both portray the failure of the eyes as an organ of perception in especially graphic terms, as a physical object that can be frustratingly "lost". Attention to these moments demonstrates how Herbert is a significant poet of the body.

Keywords: *Herbert, body, eyes, vision, parts*

Ochii în poezia lui George Herbert

Scrierile despre corp ale lui George Herbert au implicat adesea concentrarea asupra unor părți specifice ale corpului, așa cum s-a întâmplat și la alți scriitori renascentiști, dintre care un loc special în poezie îl ocupă ochii. Cel de-al doilea Sonet de Anul Nou (1610), „Frailtie” [Fragilitatea] și „Vanitie (II)” [Vanitatea (II)] răspund la abordarea convențională a problemicii ochilor din poezia timpurie modernă de dragoste, portretizând „frumoșii ochi” ca primă metodă a decepției. „Conscience” [Conștiința] și „Miserie” [Nefericirea] portretizează eșecul ochilor ca organ de percepție mai ales în plan grafic, ca obiect fizic care poate fi în mod frustrant „pierdut”. Concentrarea asupra acestor aspecte arată cât de semnificativă este creația lui Herbert ca poezie a corpului.